

Georg Radow

Programma. Quo Rector Universitatis Rostochiensis Georgius Radovius, I.U.D. ac Prof. Publ. Ad Gloriosissimum Jesu Christi Resurgentis Triumphum, devota mente recolendum, Omnes omnium Ordinum Cives Academicos pie, seduloq[ue] invitat & exhortatur : [P.P. Rostochii sub Sigillo Rectoratus ... XXIII. April. Anno M. DC. LXXI.]

Rostochii: Kilius, [1671]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735976341>

Druck Freier Zugang

R. U. Progr. 1671a
Georg Radovius
Progr. Paschale

PROGRAMMA.

2MO

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

GEORGIUS RA-
DOVIUS,

J. U. D. & Prof. Publ.

Ad

GLORIOSISSIMUM

JESU CHRIS-
TI

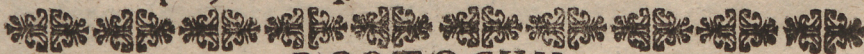
RESURGENTIS TRI-
UMPHUM,

devota mente recolendum,

Omnes omnium Ordinum Cives

Academicos

piè, seduloq; invitat & exhortatur

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Universit. Typogr.

127

127

E Alexandro Macedone Plutar-
chus memoriæ prodidit, quod
gravi aliquando tristitiæ immer-
sus, nulla alia re ad lætitiã hila-
ritatemque permoveri potuerit,
quam unico militis cujusdam
nuncio : *resurrexit Homerus!*
Insignis certe, ac mirabilis diver-
sissimorum affectuum, ob ratio-
nem præsertim levem atque vanam, mutatio. Quod-
nam igitur nobis, veri DEI cultoribus, quorum ani-
mos gravior non minus, quam justior, ob acerbam
Servatoris nostri mortem, mœstiria vehementer defi-
xit, lætius magisque gratum afferri potuit nuncium,
quam quod in templis nostris ubique personat, vere-
que salutare illud: **SURREXIT CHRISTUS HO-
DIE!** Scilicet hunc sponsum nostrum, qui innume-
ris meritorum cumulibus nostrum in se provocaverat
affectum, paulo ante vidimus ludibrio ac cruciatibus
miserorum mortalium expositum; vidimus mœstissi-
mas

mas ac sanguineo imbrem adentes ipsius genas; vidi-
mus venerabile caput colaphis, sputo, corona aculeatis
spinis contexta, foedum laceratumq; ; vidimus tandem
immeritam indigno supplicio mortem oppetere; imo
(quis furor scelerum) in ipsum corpus jam extinctum
impias manus inferri. Pro quibus, pro peccatis no-
stris, sponte susceptis doloribus atque cruciatibus, quis
pro dignitate ingemiscat? Ingemuimus tamen, & la-
crymis ac desiderio omnem implevimus dolorem, ne
stellæ, terræ, templum, & ipsi mortui magis, tanti
facinoris sensu, quam nos tangi viderentur. Et hoc
tum decuit. Jam vero, ubi gratior nobis aura afful-
get, ipseque Angelus nunciat: RESURREXISSE
CHRISTUM, superfundenti se letitiæ vix tempera-
tur, & immensum atque ineffabile, tristibus paulo
antè mentibus, sese merito insinuat gaudium. Et
quare non lætaretur, qui saluberrimæ hujus resurre-
ctionis fructum altius ad animum revocat. Per lu-
ctuosissimam enim illam Salvatoris nostri mortem nos
quoque æternæ morti traditi videbāmur, & cum se-
pulto Christo spes etiam nostra erat sepulta, nec um-
bra tum potentia in ipso apparebat. At ille, post-
quam Paternæ voluntati suoque propensissimo, in nos,
amori satisfacisset, caput extulit in immensa gloria, de-
victisque atq; captis suis pariter, atq; nostris hostibus,
triumphum egit, qui omnium triumphorum magnifi-
centiam longissime superat atq; supergreditur.

Quid

Quid enim veterū Romanorum aliorumq; populorum triumphalis gloria ad hodierni diei festivitatem? Illi hominum aliquot millia trucidarunt, munimenta manu facta expugnaverunt, imbelles hostes ante currum duxerunt; idque non unius, sed multorum, millium opus erat atque factum, multorum millium morte redemptum. Ast Triumphator noster gloriosissimus, solus pugnam iniit cum peccato, morte, inferno, & ipso hujus mundi Principe; quot, quantisque hostibus! eosq; cum jam videretur succubuisse, divina omnipotentia repressit, subegit, conculcavit, nobisque ludibrio exposuit, ut jam ovantes gaudio exclamare secure possimus: *Ubi nunc est stimulus tuus, O Mors? ab sorpta est mors in victoriam; DEO sit gratia, qui nobis dat victoriam per Dominum nostrum, JESUM CHRISTUM.* O læta dies nobis, queis ereptam ab inimicis nostris salutem reddidit! O deploranda dies inimicis nostris, quæ omnem nocendi vim ipsis ademit! O gloriosa dies, quæ divinæ gloriæ luculentum exhibet testimonium! Vicit enim Leo de Tribu Juda, nec mors ei amplius dominabitur. Vicit ex virtute propria, quia summus est DEUS; & resurrectionis suæ verus ac proprius author fuit, quia arctissima illa divinitatis humanitatisque unio talem potentiam demonstrat: quam etsi negent, qui personalis unionis mysterium evertunt, nos tamen venerabundi agnoscimus, & hanc ejus victoriam nobis quasi vindicamus, sive rectius, applicamus,

camus, memores, quod omnia nostri gratia egerit,
perfeceritque Salvator noster. Traditus enim est pro-
pter delicta nostra, & resurrexit propter justificationem
nostram. Unde præclare Augustinus: Resurrectio
CHRISTI spes mea est. Meum est quod passus est; me-
um est quod resurrexit. Nimirum, Si CHRISTUS
non resurrexit, inanis est fides nostra, & adhuc sumus in
peccatis nostris; Quia vero ille suscitatus est, sicut in
Adamo omnes morimur; ita in CHRISTO omnes vivi-
ficabimur. Equidem non capit hoc humana ratio;
sed oculis tamen fidei apprehendi potest; quamvis
& hi in multis mirum in modum caligent. Ita nam-
que Thomas noluit credere, nisi videat in manibus
ejus vestigium clavorum, & mittat digitos suos in ve-
stigium clavorum & manum in latus ejus; quam in-
credulitatis crassitiem tamen venia dignam judicavit
mitissimus Jesus, ipsique transfixas manus, latus trans-
fossam, & totum corpus contrectandum humanissi-
me præbuit. At nimis impie & sceleratè milites, se-
pulchri custodes, magisque nequiter illi, qui hos cor-
rupere, ut dicerent, non resurrexisse JESUM, sed
ablatum esse à suis discipulis: quo mendacio, tantum
abfuit ut suppressa fuerit resurrectionis ejus veritas,
ut potius magis magisque effullerit. Inde mirum
non est, eos, qui ipsius capitis resurrectionem vel ore,
vel etiam facto atque incredulitate negant, mem-
brorum quoque resurrectionem haud credere ac ad-
mittere

mittere; quorum, proh dolor! haud exiguus datur
numerus, ad quem referri merentur & illi, qui non-
nisi ex novo DEI omnipotentis favore mortalium,
quemquam resurrecturum, sed omnes non morituros
saltim, verum etiam in ipsa morte necessario mansuros
esse propterea contendunt, quod is neque necessario,
neque vere moriatur, qui aliquando in vitam revo-
candus est. Verum enim vero, qui pudendo talia
ore evomunt, & inconsiderata mente vel cogitant sal-
tem, illi in luce clarissima profecto cœcutiunt, nec vi-
dent, quàm in solatium nostri omnis Natura resurre-
ctionem meditetur. Hanc sane considerationem pul-
chre nobis ob oculos ponit Augustinus, inquit: *To-
ta hujus mundi administratio testimonium est resurrectio-
nis futurae. Videmus certe hyemis tempore vel adventu
arbores spoliari pomis, nudari foliis; Sed eas etiam verno
tempore speciem resurrectionis exprimere: quæ primo qui-
dem incipiunt turgere in gemmis, tunc ornari in floribus,
& vestiri foliis, & postmodum pomis gravari. Inter-
rogate, infidelis homo, qui de resurrectione dubitas, ubi sunt
ista, quæ tempore, quo DEUS disposuit, producantur? quæ
nusquam quidem videntur, sed tamen DEUS, qui omni-
potens est, & ea ex nihilo condidit, secreta sua virtute
producit. Hinc jam ad campos & prata respicite, quæ æ-
state transacta herbis suis spoliantur ac floribus, & nuda
remanent ipsa spatia terrarum; sed iterum verno tempore
revestiuntur, & novo ubiq; germine incipiente latatur agri-
cola.*

cola. Certe herba, qua ante vixit & moritur, rursus re-
viviscit ex semine, sic etiam corpus nostrum reviviscit ex pul-
vere. Sed hæ rationes convincant infideles, quibus cum
CHRISTO salvatore nostro nihil est commune. No-
bis unica vox, vere salutaris, à fulgidissimo Dominicæ
resurrectionis præcone, Angelo emissa: SURREXIT,
sufficere potest atq; debet. Unde eleganter Augusti-
nus: *Quia resurrexit caput vestrum, hoc sperate membra,
quod credidistis in capite. Agite ergo Cives optimi, tam
ingenti spe vos exhibere dignos. Celebrate festum,
non in fermento veteri, nec in fermento malitiæ & ver-
lutæ, sed in panibus fermento carentibus, h. e. sincere-
ritate & fidè. Non resurgemus, inquit Apostolus,
ad vitam, si non commorimur; non glorificabimur,
si non compatimur, non conregnabimus, si non si-
mul sustinemus. Quam vellem, ut transactis hisce,
feriis dici possit, quod quondam Sacer dixit Historicus:
Præcepit, inquit, Josias omni populo; facite Pascha Domi-
no DEO vestro; nec factum est Pascha tale à diebus Judicum
& omnium dierum Regum Israel & Regum Juda.
Adspiret vobis grâtiâ, qui surrexit hodiè, mortis &
Diaboli victor & triumphator gloriosissimus, Do-
minus ac Salvator noster benedictus in
seculorum secula!*

*P. P. Rostochii sub Sigillo Rectoratus, ipso Paschali
die, qui est XXIII. April. ANNO.*

M. DC. LXXI.

mittere; quorum, proh dolor!
numerus, ad quem referri mere-
nisi ex novo DEI omnipotentis
quemquam resurrecturum, sed o-
saltim, verum etiam in ipsa morte
esse propterea contendunt, quo
neque vere moriatur, qui aliqua-
candus est. Verum enim vero
ore evomunt, & inconsiderata m-
tem, illi in luce clarissima profect-
dent, quàm in solatium nostri or-
ctationem meditetur. Hanc sane o-
chre nobis ob oculos ponit Augus-
ta hujus mundi administratio testimo-
nis futura. Videmus certe hyemis
arbores spoliari pomis, nudari foliis
tempore speciem resurrectionis expr-
dem incipiunt turgere in gemmis, tu-
& vestiri foliis, & postmodum po-
rogote, infidelis homo, qui de resurre-
ista, qua tempore, quo DEUS disposi-
nusquam quidem videntur, sed tamen
potens est, & ea ex nihilo condidit,
producit. Hinc jam ad campos & p-
state transacta herbis suis spoliantur
remanent ipsa spatia terrarum; sed it-
revestiuntur, & novo ubiq; germine in-

guus datur
i, qui non-
mortalium,
morituros
mansuros
necessario,
tam revo-
lendo talia
ogitant sal-
nt, nec vi-
ra resurre-
onem pul-
diens: To-
resurrectio-
nel adventu
iam verno
primo qui-
in floribus,
i. Inter-
s, ubi sunt
ntur? qua
qui omni-
virtute
te, qua a-
& nuda
o tempore
atur agri-
cola.

the scale towards document